

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: Us II-72/2024-8

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sutkinja Radmile Bolanča Vuković, predsjednice vijeća, dr. sc. Sanje Otočan i Mire Kovačić, članica vijeća te više sudske savjetnice – specijalistice Blaženke Drdić, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja insepo d.o.o., Zagreb, Karamanov prilaz 2, OIB: 92528715879, zastupanog po opunomoćeniku Hrvoju Jukiću odvjetniku u Odvjetničkom društvu Jukić i partneri j.t.d., Kučerina 64, Zagreb, protiv tuženika Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave, Zagreb, Koturaška 43/IV, OIB: 95857869241, zastupanog po zakonskoj zastupnici, predsjednici Maji Kuhar, uz sudjelovanje zainteresirane osobe Hrvatske radiotelevizije, Prisavlje 3, Zagreb, OIB: 68419124305, zastupane po opunomoćeniku Vedranu Liški, radi javne nabave, na sjednici vijeća održanoj 8. svibnja 2024.,

p r e s u d i o j e

- I. Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja za poništavanje točke 1. rješenja Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave, KLASA: UP/II-034-02/24-01/22, URBROJ: 354-02/7-24-09 od 15. veljače 2024. u dijelu u kojem je kao neosnovan odbijen zahtjev tužitelja za poništenje dijela uvjeta u Troškovniku vezanog uz dostavu Certifikata ISO 11798.
- II. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troškova upravnog spora.

Obrazloženje

1. Rješenjem tuženika, KLASA: UP/II-034-02/24-01/22, URBROJ: 354-02/7-24-09 od 15. veljače 2024. poništena je dokumentacija o nabavi u dijelu Kriterij za odabir ponude, točka 2.1. koja glasi: „Broj originalnih artikala“, u otvorenom postupku javne nabave, broj objave: 2024/S F02-0000004, ispravak obavijesti: 2024/S F14-0000020 i 2024/S F14-0000035, predmet nabave: Photo jedinice, toneri, cartridge, riboni i ostali potrošni materijal za tiskače korištene za potrebe redovnog poslovanja, naručitelja Hrvatska radiotelevizija, Zagreb, a zahtjev tužitelja za poništenje dijela uvjeta u Troškovniku vezan uz dostavu Certifikata ISO 11798 odbijen je kao neosnovan (točka 1. izreke). U točki 2. izreke naloženo je naručitelju, Hrvatskoj radioteleviziji, da u roku od 8 dana od dana javne objave rješenja na internetskim stranicama tuženika, naknadi tužitelju troškove žalbenog postupka u iznosu 660,00 eura, dok je u preostalom dijelu zahtjev za naknadu troška odbijen.

2. Tužitelj zbog svih tužbenih razloga osporava zakonitost točke 1. izreke pobijanog rješenja u dijelu u kojem je kao neosnovan odbijen njegov zahtjev za poništenje dijela uvjeta u Troškovniku vezanog uz dostavu Certifikata ISO 11798 (dalje: Certifikat). Naručiteljev uvjet iz troškovnika naveden kao: „*ISO 11798 - za stavke označene sa * u koloni ISO 11798, označeni su artikli koji posjeduju HRN ISO 11798 odnosno ISO 11798 certifikat kao dokaz postojanosti i trajnosti zapisa“ je nezakonit i nemoguć. Svi artikli za koje se traži certifikat su toneri, a iz dokaza u spisu proizlazi da se certifikati odnose na pisače / ispisne sustave. Tuženiku je u žalbenom postupku dostavio dokaz da Certifikati za tonere ne postoje, jer norma ISO 11798 ne poznaje ispitivanje tonera kao neovisnog proizvoda na postojanost i trajnost zapisa. Uz žalbu je dostavio izjavu odgovorne osobe RISE instituta (Research Institute of Sweden), izdavatelja navedenog Certifikata, da traženi Certifikat ne postoji za tonere te da brojevi Certifikata dostavljeni od naručitelja nisu važeći.

2.1. Tužitelj navodi da su, suprotno navodima tuženika, RISE certifikati bili predmet žalbenog postupka, KLASA: UP/II-034-02/21-01/1137. U tom su žalbenom postupku bili dostavljeni RISE certifikati br. 450430, 450442 i 450446, za koje je bilo utvrđeno da se odnose na pisače, što je potvrdila odgovorna osoba RISE Instituta, kao i sudski vještak u nalazu. Navedeni nalaz sudskog vještaka tužitelj je predao u žalbenom postupku koji je prethodio ovom sporu. U oba je postupka isto činjenično stanje, isti dokazi, samo različiti brojevi Certifikata. Tuženik je u žalbenom postupku KLASA: UP/II-034-02/21-01/1137, na temelju istog činjeničnog stanja i istih dokaza zaključio da iz dostavljenih dokaza proizlazi da test trajnosti zapisa iz ispisnog sustava nije u vezi s testiranjem tonera, da je nemoguće dobiti samostalni certifikat sukladno normi ISO 11798 za toner kao neovisni proizvod.

2.2. Tužitelj ne prihvaća obrazloženje tuženika da nije od utjecaja je li proizvod samostalni nositelj certifikata ili u kombinaciji s određenom opremom. Smatra da je tako naručitelj stvorio hibridni artikl “uređaj / toner“ koji nije bio predmet javne nabave. Institucije, RISE i PTS, koje provode testiranja sukladno ISO 11798 ne testiraju same tonere.

2.3. Tuženik zanemaruje da niti jedan proizvođač tonera nije potvrdio da su prema ISO 11798 normi testirani toneri, da navedena norma ne definira postupak ispitivanja tonera na postojanost i trajnost zapisa, kao i to da naručitelj nije dostavio dokaz da koristi propise Švedskog nacionalnog arhiva i norme ISO 11798 čiju je primjenu odobrio Hrvatski državni arhiv i koji bi bili uvršteni u Pravilnik o zaštiti arhivskog i registraturnog gradiva.

2.4. Tužitelj navodi da su mu pobijanom odlukom povrijeđena ustavna prava jednakost pred zakonom i pravo da zakonom ustanovljeni neovisni i nepristrani sud donese odluku pravično i u razumnom roku, pravo na zaštitu od arbitrarnosti, pravo na obrazloženu presudu i pravo na djelotvoran pravni lijek te ljudska prava zajamčena člancima 6. stavcima 1. i 13. Konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda. Predlaže ovom Sudu poništiti rješenje tuženika u pobijanom dijelu te potražuje naknadu troška upravnog postupka i spora.

3. Tuženik se, u odgovoru na tužbu, protivi tužbenom zahtjevu tužitelja iz razloga navedenih u obrazloženju osporenog rješenja. Naručitelj nije tražio dostavu Certifikata prema ISO 11798 samo za tonere, ponuditeljima je bilo dopušteno dostaviti Certifikat koji obuhvaća testiranje postojanosti i trajnosti zapisa, koje testiranje se provodi kombinacijom pisača i tonera. Troškovnik iz dokumentacije o nabavi koncipiran je tako da je u dijelu Troškovnika u kojem se nabavljaju toneri u naslovu navedeno „hewlett packard uređaji - toneri“. U drugom stupcu tablice Troškovnika naveden je opis uređaja /

pisača, a ponuditelji trebaju navesti naziv ponuđenog materijala / artikla. Posljednji stupac tablice Troškovnika naziva se „ISO 11798“ te je kod određenih stavki troškovnika u tom stupcu stavljena oznaka * uz objašnjenje: „* ISO 11798 - za stavke označene sa * u koloni ISO 11798, označeni su artikli koji posredstvom HRN ISO 11798 odnosno ISO 11798 certifikata dokazuju postojanost i trajnost zapisa“. Tuženik ističe da Institut RISE od 19. veljače 2020. tužitelju odgovara da se testiranje u skladu s normom ISO 11798 obavlja u kombinaciji pisač – toner – postavke. Tuženik ističe da zbog toga što je troškovnik sastavljen na način da su stavke koncipirane tako da nije tražen Certifikat isključivo za tonere, dokazi koje je tužitelj dostavio u žalbenom postupku nisu relevantni. Naručitelj je dostavio u ovjerenom prijevodu dokaz, Certifikate izdane prema normi ISO 11798 u kojima se navodi da se testiraju proizvodi pisači s namjenskim tonerima. Navedeni stav potvrđen je i presudom ovog Suda, poslovni broj: UsII-157/20 od 29. svibnja 2020. Činjenica da je rok važenja navedenih certifikata istekao nije od značaja za dokazivanje činjenice da je certifikat moguće ishoditi za kombinaciju uređaj-toner. Certifikati su izdani za pisač određene marke i tipa s pripadajućim tonerom točno naznačenog naziva. Dakle, certifikatima je obuhvaćeno ispitivanje i tonera sukladno normi ISO 11798.

3.1. Tuženik navodi da se u njegovom rješenju KLASA: UP/II-034-02/21-01/1137 radi o drugačijem činjeničnom stanju. U tom je postupku naručitelj u dokumentaciji o nabavi izriječno naveo da se certifikat ISO 11798 treba dostaviti za tonere, bubnjeve i tinte, dok je u ovom postupku propisana obveza dostave Certifikata za stavke označene „*“, a te su stavke troškovnika sastavljene od uređaja / pisača i tonera.

3.2. Niti iz jednog dijela dokumentacije o nabavi ne proizlazi da naručitelj Certifikat po normi ISO 11798 traži dostaviti isključivo samo za tonere. Budući da je traženi certifikat moguće ishoditi ne radi se o nemogućem uvjetu. Postavljeni uvjet za dostavom Certifikata ISO 11798 je zakonit, naručitelj ima pravo tražiti dokaz o postojanosti i trajnost zapisa, tiska i kopiranja na papiru, a ispitivanja koja prethode izdavanju certifikata vrše se prema zahtjevima te iste norme. Navedeno proizlazi iz Presude Naslovnog suda Poslovni broj: UsII-157/20 od 29. svibnja 2020.

3.3. Tuženik se protivi navodu tužbe da pobijana odluka nije dostatno obrazložena. U tom se smislu poziva na odluku Ustavnog suda Republike Hrvatske, broj U-III-1882/2019. od 21. siječnja 2021. u kojoj je izražen stav da obveza obrazlaganja odluka nadležnih tijela ne podrazumijeva obvezu detaljno odgovoriti na svaki argument koji stranke iznesu u postupku, nego podrazumijeva obvezu navođenja samo onih razloga koji su bili dostatni i odlučni za rješenje predmeta spora. Tuženik predlaže sudu odbiti tužbeni zahtjev kao neosnovan.

4. Naručitelj u odgovoru na tužbu osporava osnovanost iste iz razloga sadržanih u obrazloženju pobijane odluke. Nije tražio dostavu certifikata isključivo za tonere. Sukladnost s normom ISO 11798 tražio je za artikle navedene u pojedinoj stavci troškovnika u kojoj je naveo naziv uređaja za koji se nabavlja pojedini toner (npr. za uređaj LaserJet 1012 traži se toner boja crna). Dakle, omogućio je dostavu certifikata iz kojeg će biti vidljivo da je certifikatom obuhvaćeno i testiranje tonera u kombinaciji s određenom opremom. Ističe da mu je bitno postojanje certifikata kao dokaza trajnosti i postojanosti zapisa, nije odlučno njegovo važenje, već samo da je bio testiran. Navodi da toneri ne mogu biti testirani bez pisača, stoga su certifikati dobiveni testiranjem konkretnog pisača i tonera prihvatljiv dokaz. Predlaže tužbu kao neosnovanu odbiti.

5. U skladu s člankom 6. stavkom 1. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine,“ 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. – odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske,

29/17. i 110/21.; dalje ZUS) odgovori na tužbu dostavljeni su tužitelju. U očitovanju o istima tužitelj ponavlja ranije navode te u cijelosti ostaje kod tužbe.

6. Tužbeni zahtjev nije osnovan.

7. Uvidom u spis tuženika utvrđeno je da je naručitelj, Hrvatska radiotelevizija, 3. siječnja 2024. u Elektroničkom oglasniku javne nabave Republike Hrvatske objavio poziv na nadmetanje i dokumentaciju o nabavi, u otvorenom postupku javne nabave, broj objave: 2024/S F02-0000004, ispravak obavijesti: 2024/S F14-0000020 2 i 2024/S F14-0000035. Predmet nabave su Photo jedinice, toneri, cartridge, riboni i ostali potrošni materijal za tiskače korištene za potrebe redovnog poslovanja, a kriterij odabira - ekonomski najpovoljnija ponuda na temelju kriterija, cijena ponude 30% i broj originalnih artikala 70%.

8. Tužitelj je u odnosu na dokumentaciju o nabavi tuženiku podnio žalbu. U žalbi je predložio poništiti zakonitost dokumentacije o nabavi u dijelu koji se odnosi na dio kriterija za odabir ponude vezano za bodovanje broja originalnih artikala i dio uvjeta u troškovniku vezanog uz dostavu Certifikata ISO 11798 te je tražio naknadu troškova žalbenog postupka u iznosu 1.320,00 eura.

8.1. Odlučujući o žalbi tužitelja tuženik je donio odluku koju tužitelj pobija u dijelu u kojem njegova žalba nije prihvaćena osnovanom.

9. U ovom upravnom sporu Sud polazi od mjerodavnih odredaba Zakona o javnoj nabavi („Narodne novine“, 120/16., 114/22.; dalje ZJN).

9.1. ZJN u članku 205. propisuje da se predmet nabave mora opisati na jasan, nedvojben, potpun i neutralan način koji osigurava usporedivost ponuda u pogledu uvjeta i zahtjeva koje je javni naručitelj postavio (stavak 1.) te da kod funkcionalnog opisa predmeta nabave mora biti prepoznatljiva svrha predmeta nabave i zahtjevi koji se postavljaju za predmet nabave u tehničkom, gospodarskom, oblikovnom i funkcionalnom pogledu (stavak 5.).

9.2. ZJN u članku 403. propisuje da je u žalbenom postupku svaka stranka dužna iznijeti sve činjenice na kojima temelji svoje zahtjeve te predložiti dokaze kojima se te činjenice utvrđuju (stavak 1.); da je žalitelj obvezan dokazati postojanje postupovnih pretpostavki za izjavljivanje žalbe, kao i povrede postupka ili materijalnog prava koje su istaknute u žalbi (stavak 2.) te da je naručitelj obvezan dokazati postojanje činjenica i okolnosti na temelju kojih je donio odluke o pravima, poduzeo radnje ili propustio radnje te proveo postupke koji su predmet žalbenog postupka (stavak 3.).

10. Ispitujući pobijano rješenje sukladno članku 31. i članku 55. stavku 3. ZUS-a, ovaj Sud nalazi da ne postoje razlozi zbog kojih se rješenje tužbom pobija te istim nije povrijeđen zakon na štetu tužitelja. Tuženik je odlučujući o žalbi tužitelja razmotrio sva činjenična i pravna pitanja odlučna u konkretnom slučaju, te je za svoju odluku dao valjane, argumentirano obrazložene razloge utemeljene na podacima spisa i pravilnoj primjeni i tumačenju mjerodavnih odredaba ZJN-a.

11. Razmatrajući sadržaj tužiteljeve tužbe i tužbenog zahtjeva, kao i dokaze priložene spisu, ovaj Sud nalazi da se osporeno rješenje ne može ocijeniti nezakonitim iz razloga koje tužitelj navodi u tužbi. To stoga jer je tuženik svoju odluku utemeljio na činjenicama koje su u postupku pravilno i u potpunosti utvrđene, nakon čega je, pravilnim tumačenjem mjerodavnih odredaba ZJN-a na koje ukazuje u rješenju, a imajući u vidu spornu odredbu Troškovnika, osnovano zaključio da je zainteresirana osoba, ovdje naručitelj, naveo točne Troškovničke stavke za koje su ponuditelji dužni dostaviti certifikat o postojanosti i trajnosti zapisa, prema traženom Certifikatu.

12. Pri tomu je tuženik dao detaljnu i jasnu analizu razloga kojima se rukovodio zaključujući da žalbeni navodi tužitelja nisu osnovani, a koje razloge u cijelosti prihvaća i ovaj Sud, jer su utemeljeni na pravilnoj ocjeni dokaza provedenih u postupku te na pravilnom tumačenju relevantnih odredaba primijenjenog materijalnog prava. Naime, i po ocjeni ovoga Suda, naručitelj je osnovano propisao zahtjev da postupci ispitivanja tonera na postojanost i trajnost zapisa moraju biti izrađeni primjenom norme HRN ISO 11798 ili međunarodne norme ISO 11798, jer se radi o hrvatskoj normi koja je dostupna javnosti i koju je prihvatio Hrvatski zavod za norme kao hrvatsko normirno tijelo, s tim da je omogućeno i dostavljanje certifikata izrađenog primjenom međunarodne inačice te norme. Kod toga se napominje da je osnovanost stajališta tuženika izraženih u osporenom rješenju, ovaj Sud potvrdio već u više svojih presuda koje su dostavljene i tužitelju (kao stranci – tužitelju i u tim sporovima), a na koju okolnost osnovano ukazuje tuženik u odgovoru na tužbu. Slijedom izloženog, proizlazi da je osporeno rješenje doneseno u granicama zakonom propisanog ovlaštenja tuženika, koji je u cijelosti odgovorio na sve žalbene prigovore pa, s obzirom da tužitelj i u tužbi ponovno ukazuje na prigovore istaknute u žalbi protiv sporne odredbe troškovnika, to ovaj Sud nije našao osnove rješenje tuženika ocijeniti nezakunitim.

13. Kako je osporeno rješenje doneseno u granicama zakonom propisanih ovlasti tuženika, te na temelju potpuno i pravilno utvrđenog činjeničnog stanja i sukladno mjerodavnim materijalnim i postupovnim propisima, navodi tužbe nisu osnovani niti utječu na donošenje drugačije odluke.

14. Tužbeni prigovori tužitelja su neosnovani i bez utjecaja na drugačije rješavanje upravne stvari. Radi se o prigovorima koje je tužitelj isticao o žalbi o kojima se tuženik u pobijanoj odluci detaljno i jasno očitovao, a koje zaključke ovaj Sud u potpunosti prihvaća. Tužbeni prigovori da je pobijanom odlukom došlo do povrede tužiteljevih prava iz Ustava RH („Narodne novine“, 56/90., 135/97., 113/00., 28/01., 76/10., 5/14.) i Konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda ("Narodne novine – Međunarodni ugovori", 18/97., 6/99. pročišćeni tekst; 8/99. – ispravak; 14/02., 1/06. i 2/10.) paušalni su i neosnovani.

15. Slijedom navedenog, Sud zaključuje da je tuženik pravilno primijenio odredbe ZJN-a kada je odbio tužiteljevu žalbu te je na temelju članka 57. stavka 1. ZUS-a odlučeno kao u točki I. izreke.

16. Zahtjev tužitelja za naknadu troškova upravnog spora odbijen je kao neosnovan, u smislu članka 79. stavka 4. ZUS-a koji propisuje da stranka koja izgubi spor u cijelosti snosi sve troškove spora te je odlučeno kao u točki II. izreke ove presude.

U Zagrebu 8. svibnja 2024.

Predsjednica vijeća
Radmila Bolanča Vuković

Broj zapisa: **9-30867-f3c5e**

Kontrolni broj: **068d1-02277-2e993**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=Radmila Bolanča Vuković, O=VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki upravni sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.